

Praha:	9.04.2021	Městský úřad Hořovice
Číslo jednací:	012724/2021/KUSK-DOP/Mal	Odbor technický a dopravní
Spisová značka:	SZ_012724/2021/KUSK/2	Palackého nám. 2
Oprávněná úřední osoba:	Bc. Jaroslav Malý, MPA	268 01 Hořovice
Značka:	DOP/Mal	

ROZHODNUTÍ

Veřejná vyhláška

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, jako věcně a místně příslušný orgán podle § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “zákon o pozemních komunikacích”), §§ 10 a 11 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “správní řád”), **r o z h o d l**,

podle § 90 odst. 5 správního řádu o odvolání, podaném účastníkem: Hana Štorková, nar. 1.09.1949, bytem Máchova 788, 266 01 Beroun, prav.zast. JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Symfonická 1496/9, 150 00 Praha 5 (dále jen “Odvolatel”), podáním ze dne 20.11.2020, ev. pod č.j.: MUHO/23643/2020,

proti rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, Odboru technického a dopravního, ze dne 06.11.2020, č.j.: MUHO/22136/2020, sp.zn.: S-MUHO/2415/2020 TAD, kterým silniční správní úřad rozhodl po projednání v řízení zahájeném na základě žádosti Odvolatele rozhodnout ve věci určení charakteru účelové komunikace dle § 7 zákona o pozemních komunikacích na pozemku parc.č. 964 v k.ú. Chaloupky, takto: *Pozemek parc.č. 964 v k.ú. Chaloupky nesplňuje zákonné znaky a předpoklady dopravní cesty ve smyslu ustanov. § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, která je užívána v režimu obecného užívání dle § 19 cit. zákona, užívání pozemku je stanoveno v rozsahu a způsobem dle dispozice vlastníka dle § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích,*

t a k t o :

Odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, Odboru technického a dopravního, ze dne 06.11.2020, č.j.: MUHO/22136/2020, sp.zn.: S-MUHO/2415/2020 TAD, se z a m í t á a napadené rozhodnutí se p o t v r z u j e .

Další přímí účastníci dle § 27 odst. 1 správního řádu:

- Obec Chaloupky, IČ: 00233315, se sídlem Chaloupky č.p. 117, 267 62 Komárov.
- Olga Daňková, nar. 23.10.1961, bytem Neřežín č.p. 16, 267 62 Komárov.
Josef Daněk, nar. 6.06.1957, bytem Neřežín č.p. 16, 267 62 Komárov,
oba prav.zast. Mgr. Renatou Wachtlovou, advokátkou, se sídlem Hořovice, Pražská 346, PSČ 268 08.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, svým rozhodnutím ze dne 15.06.2020, č.j.: 056527/2020/KUSK-DOP/Mal (nabylo právní moci dne 17.7.2020), rozhodl s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 26.05.2020, č.j.: 54 A 6/2018-70, kterým správní soud zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Odboru dopravy, ze dne 13.11.2017, č.j.: 130778/2017/KUSK-DOP/Mal, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, tak, že odvolání proti rozhodnutí Obecního úřadu Chaloupky ze dne 9.09.2017, č.j.: 059/2017, sp.zn.: DR 1/2017, se zrušuje a věc se vrací k novému projednání a vydání rozhodnutí. Současně usnesením ze dne 15.06.2020, č.j.: 082894/2020/KUSK-DOP/Mal, delegoval řízení na věcně a místně příslušný správní orgán, tj. Městský úřad Hořovice (soulad s úpravou dle § 2 odst. 2 správního řádu a § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích).

Bez přihlédnutí na pravomocné rozhodnutí Odvolacího orgánu (ze dne 15.06.2020, č.j.: 056527/2020/KUSK-DOP/Mal) podal Odvolatel svým podáním ze dne 5.10. 2020, ev. pod č.j.: 140183/2020/KUSK, podnět na opravu zřejmé nesprávnosti označeného rozhodnutí, kterému Odvolací orgán vyhověl, a to ve znění uvedeném v opravném rozhodnutí ze dne 19.10.2020, č.j.: 140183/2020/KUSK-DOP/Mal. Odvolatel napadl označené opravné rozhodnutí odvoláním a Ministerstvo dopravy, Odbor pozemních komunikací, svým rozhodnutím ze dne 12.02.2021, č.j.: MD-513/2021-120/6, MD/513/2021/120 STSP, rozhodlo tak, že celý výrok rozhodnutí Odboru dopravy Krajského úřadu Středočeského kraje, č.j.: 056527/2020/KUSK-DOP/Mal ze dne 15.06.2020, se mění a nahrazuje textem takto: *Rozhodnutí Obecního úřadu Chaloupky ze*

dne 9.9.2017, č.j.: 059/2017, sp.zn.: DR 1/2017, se zrušuje a věc se vrací k novému projednání a vydání rozhodnutí.

Městský úřad Hořovice, Odbor technický a dopravní, jako věcně a místně příslušný silniční správní úřad dle § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích (dále jen „prvoinstanční orgán“), zahájil v souladu s pravomocným usnesením ze dne 15.06.2020, č.j.: 082894/2020/KUSK-DOP/Mal, a odůvodněním rozhodnutí Odvolacího orgánu ze dne 15.06.2020, č.j.: 056527/2020/KUSK-DOP/Mal, nové projednání věci dle právního názoru Odvolacího orgánu, s odkazem na úpravu dle § 78 odst. 4 a 5 s.ř.s., a soulad takového postupu s výrokem a právním názorem vysloveným Krajským soudem v Praze.

Dotčené správní řízení bylo prvoinstančním orgánem projednáno a ve věci bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Odvolatel, aniž uplatnil vůči prvoinstančnímu orgánu jím následně namítanou překážku řízení (pozn.: vedeného ve věci Odvolacím orgánem vydaného opravného rozhodnutí, odvislou od následného rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 12.02.2021, č.j.: MD-513/2021-120/6, MD/513/2021/120 STSP), se k průběhu dokazování před prvoinstančním orgánem vyjádřil svým přípisem ze dne 31.8.2020, ev. pod č.j.: MUHO/17821/2020, dále ze dne 4.10.2020, ev. pod č.j.: MUHO/20394/2020, a v neposlední míře využil svého práva se proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolat podáním odvolání ze dne 20.11.2020, ev. pod č.j.: MUHO/23643/2020.

Odvolací orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku svého rozhodnutí, a to odůvodněným v souladu s jeho povinností postupovat dle § 78 odst. 4 a 5 s.ř.s., tj. v souladu s výrokem a právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku Krajského soudu v Praze, zároveň však v souladu se zásadou zákonnosti dle § 2 odst. 1 správního řádu, která je (ve smyslu judikaturně dovozených stanovisek správních soudů) výrazem obecného požadavku, kladeného v podmínkách právního státu na všechny subjekty práva, předepisujícího povinnost chovat se, jednat a postupovat v souladu s právními předpisy, s právním řádem.

Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz sp.zn.: 6 As 286/2018, č. 3837/2019 Sb. NSS), zrušení rozhodnutí a vrácení věci odvolacím orgánem zpět na první stupeň je až krajní možností, jak řešit vady rozhodnutí prvního stupně v odvolacím řízení. Pokud je možné napadné rozhodnutí změnit, je odvolací orgán povinen tak v zájmu hospodárnosti učinit. Stejně tak je odvolací orgán oprávněn zaujmout jiný právní názor a posoudit zjištěný skutkový stav po právní stránce odlišně než správní orgán prvního stupně. Odvolací orgán má v daném řízení výrok prvoinstančního orgánu za správný, pouze doplňuje rozhodnutí prvního stupně o další úvahy a vyjasňuje již zjištěný skutkový stav dle spisovou dokumentací doložených důkazů (viz rozsudek NSS: 1 As 165/2018). Platí, že správní řízení tvoří jeden celek od zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí. Pokud se Odvolací orgán argumentačně vypořádává s námitkami Odvolatele, jež byly již řádně důkazně vypořádány v řízeních, jež předcházela dotčenému

zrušujícímu rozhodnutí Krajského soudu, aniž se ten s projednanými a rozhodnými skutečnostmi v předchozích deklaratorních řízeních zabýval a řádně je vypořádal, nemohlo dojít k porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení.

Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal Odvolací orgán dle § 89 odst. 2 správního řádu v rozsahu námitek uvedených v odvolání Odvolatele, a dále za posouzení proporcionality veřejného a soukromého zájmu (viz § 89 odst. 2 správního řádu: *vyžaduje-li to veřejný zájem*), to vše ve vztahu k Odvolatelem nijak konkretizovaném a doloženém rozsahu veřejně přístupné účelové komunikace na soukromém pozemku parc.č. 964 v k.ú. Chaloupky, jež měla být ve smyslu podané žádosti jako kategorie obecně užívané pozemní komunikace dle § 19 zákona o pozemních komunikacích součástí veřejné dopravní infrastruktury v katastrálním území obce Chaloupky.

Teoretická a judikaturou dovozená právní východiska k postupům dle § 142 odst. 3 správního řádu, s odkazem na důkazní projednání věci dle § 141 odst. 4 zákona:

Řízení o určení právního vztahu dle § 142 správního řádu je zvláštním typem správního řízení, jehož účelem je upravit specifická pravidla pro vydávání deklaratorních rozhodnutí. Citované ustanovení umožňuje vydat deklaratorní rozhodnutí i o takovém vztahu, který v době vydání tohoto rozhodnutí již neexistuje, byť v minulosti existoval. V tomto deklaratorním rozhodnutí má správní orgán rozhodnout o tom, zda určitý vztah vznikl a kdy se tak stalo a zda takový právní vztah trvá, nebo již zanikl, a pokud zanikl, kdy se tak stalo. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu, sp.zn.: 9 As 330/2016 (č. 3712/2018 Sb. NSS), nemůže řízení o určení právního vztahu sloužit jako procesní nástroj pro zpětný přezkum určité právní skutečnosti (viz Odvolatelem od počátku požadovaná revokace usnesení zastupitelstva obce Chaloupky z r. 2004 ve věci převodu pozemkové parcely č. 964 v k.ú. Chaloupky).

Odvolací orgán odkazuje na konstantní judikaturu správních soudů, dle níž je veřejně přístupná účelová komunikace kategorií pozemní komunikace, k jejímuž vzniku je třeba naplnění definičních znaků (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1.4.2019, č.j.: 7 As 569/2018-28, ze dne 29. 8. 2017, č. j. 7 As 63/2017 - 48, ze dne 24. 5. 2018, č. j. 7 As 70/2018 - 60 a další), jež jsou následující:

- 1) jedná se o stálou a v terénu patrnou dopravní cestu určenou k užití vozidly nebo (*pozn.: ZoPK uvádí v § 2 odst. 1 spojku „a“, ne vylučující spojku „nebo“*) chodci ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích (*pozn.: dikci § 2 odst. 1 cit. zákona je nutno posuzovat ve vztahu k obecnému užívání dle § 19 odst. 1 zákona, tj. za podmínek stanovených zákonem č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů*);

- 2) tato cesta slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků ve smyslu § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích (*pozn.: platí, že omezení nebo úprava veřejného přístupu na účelové komunikace stanovené zvláštními předpisy tím není dotčena, např. § 20 odst. 1 písm. j) zákona č. 289/1995 Sb., ve znění přísl. př., či přísl. ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., ve zn.pozd.př.*);
- 3) vlastník pozemku souhlasil s jeho obecným užíváním (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06, bod 33);
- 4) je dána nutná komunikační potřeba, takže komunikace představuje nezbytnou spojnicí pro vlastníky konkrétních nemovitostí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2015, č. j. 6 As 213/2015 - 14, publ. pod č. 3371/2016 Sb. NSS)

Pokud jsou skutečně naplněny všechny uvedené znaky, jedná se o veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Pokud, jak vyplývá ze závěrů Nejvyššího správního soudu, by byť i jeden ze znaků scházel, o veřejně přístupnou účelovou komunikaci se jednat nemůže (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64, ze dne 29. 8. 2017, č. j. 7 As 63/2017 - 48, atp.).

Jak vyplývá z judikatury (již dle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12.03.2009, č.j.: 22 Ca 333/2008-46), výrok správního rozhodnutí vydaného v řízení o určení právního vztahu, jehož předmětem je existence veřejně přístupné účelové komunikace dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, musí být určitý, srozumitelný a konkrétní tak, aby nemohla ani v budoucnu vzniknout pochybnost o tom, kde zcela přesně je daná účelová komunikace na dotčených pozemcích situována a v jaké délce a šířce přes tyto pozemky vede. Protože **základní podmínkou vydání určovacího rozhodnutí dle § 142 správního řádu je skutečnost, že žadatel prokáže nezbytnost deklaratorního rozhodnutí pro uplatnění svých práv, musí sám prokázat podmínky, za jakých má být rozhodnutí vydáno.**

Z konzistentní judikatury Nejvyššího správního soudu lze už dlouhodobě dovozovat, že v řízeních deklaratorních jsou správní orgány povinny přezkoumávat naplnění všech definičních znaků veřejně přístupné účelové komunikace a rovněž tak skutečnost, že **tak jako účelová komunikace za určitých okolností přirozeně vzniká, stejně tak přirozeně může dojít i k jejímu zániku**, byť samotný způsob zániku účelové komunikace ze zákonné úpravy účelových komunikací výslovně nevyplývá. Tento závěr jednoznačně vyplývá ze stanoviska Nejvyššího správního soudu dle rozsudku ze dne 29.6.2017, č.j.: 2 As 337/2016-64, cit.: „Ze samotné povahy účelové komunikace plyne, že k jejímu zániku není zapotřebí žádného

rozhodnutí a tato skutečnost není ani nikde evidována. **K zániku účelové komunikace dochází především tak, že zanikne účel, pro nějž vznikla**, např. zanikla nemovitost, kterou účelová komunikace obsluhovala nebo **účelová komunikace přestala plnit nutnou komunikační potřebu, neboť zde byla jiná alternativní přístupová cesta k nemovitosti**. Odvolací orgán na rámec uvedeného uvádí, že veřejně přístupná účelová komunikace zanikne rovněž v případě, že vlastní stav a dopravně technické parametry dané cesty nespĺňují předpoklady dopravní cesty určené k bezpečnému a život, zdraví a majetek osob neohrožujícímu užívání silničními a jinými vozidly a chodci dle § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, tj. za podmínek stanovených zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Ze závazné právní úpravy a stanovisek uváděných v soudní judikatuře (např. v rozsudku NSS č.j.: 62 A 5/2017-125) vyplývá, že podle § 141 odst. 4 správního řádu ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků. Co se týká důkazního břemena v řízení o určení právního vztahu podle § 142 správního řádu, tak podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7.11.2012, č.j. 1 As 114/2012-27, „...se na dokazování v řízení o určení právního vztahu použije § 141 odst. 4 správního řádu, který upravuje dokazování ve sporných řízeních. Podle zmíněného ustanovení je důkazní břemeno zejména na účastnících řízení a je tak do určité míry modifikována zásada materiální pravdy (§ 3 správního řádu). **Správní orgán pak vychází zejména z důkazů, které byly účastníky navrženy; nadto může provést i další důkazy podle svého uvážení, přičemž zejména by měl doplnit ty důkazy, které jsou potřeba k ochraně veřejného zájmu (viz. § 2 odst. 4 správního řádu)**. Zde Odvolací orgán odkazuje na definici veřejné dopravní infrastruktury, kterou dle § 2 odst. 1 písm. m) bod 1. stavebního zákona tvoří **pozemky**, stavby a zařízení pozemních komunikací, jež jsou **zřizované nebo užívané ve veřejném zájmu** (viz obecné užívání § 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích).

Jak vyplývá z odborné literatury a soudní judikatury, pro účelové pozemní komunikace platí stejně jako pro ostatní pozemní komunikace uvedený **režim tzv. obecného užívání**. Tomuto pojmu, právní teorií definovanému jako „**užívání všeobecně přístupných materiálních statků**“, odpovídá **užívání jejich účelovému určení předem neomezeným okruhem uživatelů**. Obecné užívání účelové pozemní komunikace spočívá v možnosti každého tuto komunikaci, a to, jak již bylo uvedeno na jiném místě, v mezích předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích (viz zákon č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů) a za

podmínek stanovených zákonem o pozemních komunikacích – bezplatně užívat, způsobem obvyklým a k účelům, ke kterým je tato komunikace určena (rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2011, č. j. 2 As 40/2011 – 99). Právo obecného užívání pozemních komunikací, byť může být spojeno s vlastnictvím soukromých osob, není tedy institutem soukromého práva, ale jedná se o veřejnoprávní oprávnění, které má svůj základ nikoli v občanskoprávních předpisech, ale vyplývá ze zákona o pozemních komunikacích (viz rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 As 20/2003 – 64). S odkazem na zde uvedené závěry dovozuje civilní i správní judikatura (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 11. 2000, sp. zn. 22 Cdo 1868/2000, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. 10. 2003, sp. zn. 22 Cdo 2191/2002, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 As 20/2003 - 64, a náleží Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06), která navazuje již na rozhodovací praxi předválečného Nejvyššího správního soudu, že **veřejně přístupná účelová komunikace může existovat pouze se souhlasem vlastníka.**

Ve vztahu k výše uvedenému odkazuje Odvolací orgán na bod 95. odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.06.2017, č.j.: 2 As 337/2016-76, cit.:

95. Nejvyšší správní soud považuje za vhodné na tomto místě ozřejmit, s čím přesně musí vlastník pozemku souhlasit, aby byla splněna zákonná podmínka pro vznik veřejně přístupné účelové komunikace. Abychom mohli hovořit o souhlasu vlastníka s obecným užíváním, musí být vlastník srozuměn s tím, že jeho pozemek užívá, resp. bude užívat, kdokoliv. Jinak by šlo o pouhou výprosu (srov. § 2189 a násl. občanského zákoníku). Výprosa se veřejnému věnování podobá v tom, že může být udělena i mlčky. Její důsledky jsou však diametrálně odlišné – jedná se o institut soukromého práva, kdy vlastník z dobré vůle a bez nároku na protihodnotu přenechává svůj pozemek k užívání konkrétním osobám. Tento čin má však povahu pouhé laskavosti, která vlastníka do budoucna nijak nezavazuje, a on může výprosu kdykoliv odvolat (viz Kindl, Z.: Povinné vymezení veřejných prostranství dle § 7 odst. 2 vyhl. 501/2006 Sb., dostupné online: <http://www.upkindl.cz/cze/prakticke-informace/povinne-vymezovaniverejnych-prostranstvidle-7-odst-2-vyhl-501-2006-sb-.htm>).

K souhlasu vlastníka s obecným užíváním se NSS vyjadřuje ve svém rozsudku takto: *Nelze však souhlas vlastníka s veřejným užíváním dovozovat tam, kde jeho pozemek užívala pouze omezená skupina osob, ať už by šlo o oprávněné ze smlouvy nebo o mlčky trpěnou skupinu vlastníků malého počtu přilehlých nemovitostí. Zejména v případě konkludentního souhlasu je třeba případ od případu vážit, zda již okruh tiše trpěných uživatelů byl dostatečně široký na to, abychom mohli hovořit o veřejnosti.*

Přezkoumání prvoinstančního rozhodnutí Odvolacím orgánem ve vztahu k vázanosti právním názorem soudu dle § 78 odst. 5 s.ř.s., tj. souladu právního názoru vysloveného ve zrušujícím rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26.05.2020, č.j.: 54 A 6/2018-70, se zásadou zákonnosti dle § 2 odst. 1 správního řádu:

K bodu 51. odůvodnění rozsudku Krajského soudu: S ohledem na organizační strukturu Krajského úřadu není v působnosti Odvolacího orgánu, jako správního orgánu, rozhodnout o podání kasační stížnosti, jako opravného prostředku proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, zejm. pokud osoby zúčastněné na řízení, jako osoby přímo dotčené ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí takového práva nevyužily. V dané věci je rozhodné, že nelze mít za závazné a tím i přezkoumatelné posouzení věci soudem, pokud se ten ani v nejmenším nezabýval naplněním všech definičních znaků veřejně přístupné účelové komunikace dle konstantní judikatury správních soudů, jak uvádí Odvolací orgán na str. 4 až 7 odůvodnění tohoto rozhodnutí.

K bodu 57, 58, 59, 62: Nedostatečný výklad soudu, týkající se dikce § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích koliduje se samotným výkladem jazykovým, neboť pozemní komunikace je dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, není zde uvedena spojka “**nebo**” ve významu vylučovacím (byť je tato spojka nesprávně, bez odkazu na závaznou právní normu, uváděna v judikatuře) . Z dikce § 7 odst. 1 zákona vyplývá obecné užívání účelové komunikace dle § 19 odst. 1 cit. zákona, a to za podmínek uvedených v § 2 odst. 1, pokud omezení provozu nevyplývá z řádně stanovené místní úpravy dle § 77 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Uvedené ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích není možno aplikovat do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o existenci veřejné účelové komunikace na soukromé pozemkové parcele č. 964 v k.ú. Chaloupky.

Rozhodování silničního správního úřadu ve věci určení charakteru účelové komunikace dle § 7 zákona o pozemních komunikacích v řízení deklaratorním musí být posuzováno ve smyslu úpravy výkonu státní správy dle § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, tj. působností dotčeného správního orgánu nad účelovými komunikacemi, jako kategoriemi pozemních komunikací dle § 2 odst. 2 písm. d) zákona o pozemních komunikacích, a to za souladného postupu s úpravou dle § 2 odst. 2 správního řádu. Dle § 77 odst. 1 správního řádu je nicotným rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný. Nebylo v působnosti silničního správního úřadu jakkoli posuzovat ve věci samé využití průchozího profilu v šíři pouhých 0,66m mezi stavbami osob zúčastněných na řízení (viz spisová dokumentace a v ní založená fotodokumentace). Nedostatečně odůvodněná a především

soukromoprávní argumentace Odvolatele, jak byla opakovaně a bez úspěchu předkládána správním orgánům ve veřejnoprávním řízení a jak byla v této podobě konzumována soudem v odůvodnění jeho rozsudku, není s odkazem na úpravu dle § 2 odst. 1 a 2 správního řádu jakkoli akceptovatelnou. V dané věci neobstojí argumentace k případnému postupu silničního správního úřadu v rozporu s úpravou dle § 7 odst. 1, poslední věta, tj. v rozporu s veřejnoprávním omezením, jež se týká úpravy dle § 63 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, s cílem omezit vlastnické právo dotčených účastníků řízení za účelem tzv. přístupu do krajiny (pozn.: deklarace stezek či pěšin může být předmětem prokazování v řízení vedeném příslušným správním orgánem dle zákona o ochraně přírody a krajiny, příp. v řízení soukromoprávním dle § 1274 občanského zákoníku).

Výkon státní správy dle § 40 zákona o pozemních komunikacích, jako normy veřejného práva, se přímo týká úpravy dle čl. 11 odst. 4 Listiny, jež se váže jako obecné užívání k § 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Dle posouzení Odvolacího orgánu vplynuly již z předchozích řízení před správními orgány skutečnosti opakovaně řádně skutkově projednané a důkazně odůvodněné (viz posouzení skutkového stavu, uvedeného v části A., B. a C. odůvodnění rozhodnutí Obecního úřadu Chaloupky ze dne 19.9.2017, č.j.: 059/2017). Závěry prvoinstančního orgánu o skutkové stránce věci vplynuly z jeho myšlenkového procesu odpovídajícího požadavkům formální logiky, a to v mezích správního uvážení tohoto správního orgánu. Odvolatelem opakovaně prosazovaný ústavně nekonformní zásah do vlastnického práva manželů Daňkových byl bez řádného posouzení podpořen rozsudkem soudu, který dostatečně neuvážil míru arogance veřejné moci s cílem prosazení takového ústavně nekonformního zásahu žalobcem/Odvolatelem.

K bodu 60 a 61.: Odvolací orgán má skutečnosti, jež vplynuly z dokazování ve věci samé před správními orgány, a to v řízení již Obecním úřadem Chaloupky řádně projednaném a dokumentovaném v r. 2017 (viz odůvodnění rozhodnutí Obecního úřadu Chaloupky ze dne 19.9.2017, č.j.: 059/2017), za neprokazující naplnění všech definičních znaků veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku parc.č. 964 v k.ú. Chaloupky. Odvolací orgán nemá za to, že hodnotící závěry soudu přihlížely k takto dokumentovaným skutečnostem a osobám, které se v postavení svědků (navržených Odvolatelem) vyjadřovaly ke skutečnostem soukromoprávní povahy, ne však k historicky existující dopravní cestě na pozemku parc.č. 964 v k.ú. Chaloupky. Jak je dostatečně dokumentováno spisovou dokumentací, má dotčený pozemek charakter uzavřeného, neprůjezdného dvora, který byl užíván právním předchůdcem pí. Olgy Daňkové a pí. Hany Štorkové, v jeho soukromoprávní dispozici za účelem řádného nakládání a hospodaření s jím vlastněnými nemovitostmi. Skutečnosti soukromoprávní povahy, které však

nejdou předmětem projednání v řízení veřejnorávním, byly dostatečně dokladovány ve vyjádřeních všech účastníků řízení, zejm. manželů Daňkových a Obce Chaloupky.

Nad rámec úpravy dle § 55 správního řádu (viz judikatura: např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.11.2012, sp.zn.: Cdo 133/2011, ze dne 14.6.2010, sp.zn.: Cdo 2516/2008, ze dne 23.10.2012 sp.zn.: Cdo 1239/2011) upozorňuje Odvolací orgán na nestrannost hodnocení svědeckých výpovědí, jež vychází kromě jiného ze svědkova poměru k účastníkům řízení (např. příbuzenský poměr). Tento **příbuzenský poměr nezakládá nezpůsobilost svědčit, správní orgán má však za povinnost vzít poměr svědka k účastníkům řízení v úvahu při hodnocení svědkovy výpovědi (viz zvukové záznamy svědeckých výpovědí)**. Není správné, pokud správní orgán přikládá výpovědi osob spojených s účastníkem řízení, v jehož prospěch vypovídají, téměř nulovou hodnotu, věrohodnost takových svědků je však nižší než v případě zcela nezájaté osoby.

Odvolací orgán má odůvodnění soudu k výsledku svědeckou výpovědí, jako důkaznímu prostředku v konaném správním řízení, za pragmatické, avšak se zřejmou snahou vyhovět žalobci/Odvolateli. Soud nepřihlédl ke skutečnostem vyplývajícím z dokumentovaných svědeckých výpovědí, které osvědčují, že pí. Štorková nepřiměřeně a v rozporu s účelem vedených svědeckých výpovědí do těchto zasahovala a přímo ovlivňovala jejich průběh. Jako velmi rozporné se jeví argumentace posuzovat v řízení deklaratorním o určení charakteru účelové komunikace (viz vyjádření k bodu 62. tohoto odůvodnění) svědky účelově tvrzené, avšak nijak dokladované skutečnosti ke vzniku obecně užívané cesty na dvorku původního vlastníka. Byť byly svědecké výpovědi dostatečně dokumentovány, soud uvedl, že nebyl s pořízenou hlasovou dokumentací seznámen a nemohl pochybení spočívající v samotném ovlivňování svědků dostatečně posoudit, ač tak mohl učinit a záznamy si vyžádat.

Dle § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Protože návrh Odvolatele deklarovat veřejně přístupnou účelovou komunikaci na soukromém pozemku parc.č. 964 v k.ú. Chaloupky přímo souvisí se skutečnostmi uvedenými na str. 4 až 6 odůvodnění tohoto rozhodnutí, posoudil Odvolací orgán vyhodnocení důkazů/svědeckých výpovědí prvoinstančním orgánem, a to ve vztahu k postupu dle § 89 odst. 2 správního řádu, za dostatečné. Tento závěr opírá Odvolací orgán zejména o vyjádření Obce Chaloupky ze dne 3.7.2020, č.j.: 347/2020, k soukromoprávní žádosti JUDr. Müllera, advokáta (tento nárok pí. Štorkové uplatnil bez doložení řádné plné moci k jejímu zastupování; uvedeno na listu č. 4 spisové dokumentace prvoinstančního orgánu), a následně vyjádření Obce ze dne 16.9.2020, č.j.: 470/2020, která byla adresována Ministerstvu dopravy, Odboru právnímu, k žádosti advokáta pí. Štorkové ze dne 4.09.2020, zn.: 85/2020-810-ODS/3.

Obec své vyjádření k historickým aspektům nezákonného nároku, uplatňovaného advokátem pí. Štorkové (viz prodej pozemků parc.č. 964 a 962 v r. 2004), a k advokátem účelově namítané nečinnosti všechny skutečnosti řádně odůvodnila dle doložených důkazů (viz na listu č. 8 spisové dokumentace prvoinstančního orgánu). Ze stanoviska Obce Chaloupky vyplývá, že pozemek parc.č. 964 v k.ú. Chaloupky nebyl obecně užívaným a z uvedeného důvodu nebyl ani předmětem veřejného zájmu.

K bodu 62.: Odvolací orgán se neztotožňuje s odůvodněním uvedeným v tomto bodě, neboť zde uvedený výklad soudu koliduje se závaznou úpravou zákona o pozemních komunikacích či úpravou zákona o provozu na pozemních komunikacích, a to ve vztahu k jiné veřejnoprávní úpravě. Pokud by měl mít pozemek parc.č. 964 charakter veřejné účelové komunikace vzniklé ze zákona, a to prokazatelným naplněním všech definičních znaků obecně užívané účelové komunikace, pak bylo povinností Odvolatele, jako žadatele, dokladovat prvoinstančnímu správnímu orgánu všechny skutečnosti, na základě kterých mohl být právní vztah deklarován. Smyslem deklaratorního rozhodnutí je postavit právně najisto, zda právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo. Správní orgán se řídí při dokazování dispoziční zásadou, tzn., že vychází toliko z návrhů a vyjádření žadatele.

K bodu 63.: Odvolací orgán, který posuzoval všechny skutečnosti již dokladované správními orgány v předchozích řízeních v rozsahu jimi vedené spisové dokumentace, má námitky soudu ve vztahu k povinnosti správních orgánů vést dokazování s cílem vyvrátit ve správním řízení dokumentovaný stav účelové komunikace dle § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, za účelový, neboť **obecnému užívání soukromé pozemkové parcely č. 964 v k.ú. Chaloupky vždy bránily překážky fyzické i právní.** Ze spisové dokumentace a v rámci ní založené fotodokumentace, pořízené již Obecním úřadem Chaloupky, jako prvoinstančním orgánem, je zřejmé, že **nemovitosti Odvolatele jsou přímo sousedícími a dopravně obslužitelnými přístupem z poz. parc. č. 970, která je řádně evidovanou účelovou komunikací ve vlastnictví Obce Chaloupky, a zároveň z parcely č. 971/1, která je silnicí ve vlastnictví Středočeského kraje.** Krajský soud neposuzoval judikaturou Nejvyššího správního soudu dovozené definiční znaky veřejně přístupné účelové komunikace, zejména však faktický stav nemovitostí Odvolatele a zajištění řádného dopravního přístupu k nim z alternativních pozemních komunikací. Silniční správní úřad není v žádném případě v postavení orgánu s pravomocí posuzovat soukromoprávní skutečnosti, k nimž je příslušný pouze obecný soud.

Podle § 3 správního řádu platí, že pokud nevyplývá ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který

je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. V citovaném ustanovení je formulovaná zásada materiální pravdy, z níž vyplývá **povinnost správního orgánu zjistit ex offo stav věci prostý důvodných pochybností, aniž by se při tom omezoval na tvrzení účastníků řízení.** Zásada materiální pravdy je pak korigována požadavkem procesní efektivity. Podle § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy

V rozsudku ze dne 16. 4. 2015, č. j. 5 Afs 89/2013 - 29, kasační soud konstatoval, že „*těžiště dokazování má probíhat před správními orgány, přičemž není úlohou správních soudů provádět složitá dokazování a nahrazovat takto, co měl již před nimi učinit správní orgán [...] Správnímu soudu přísluší v rámci soudního přezkoumání správního rozhodnutí posoudit, zda správní orgán provedl dokazování v potřebném rozsahu, tedy zda si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro své rozhodnutí potřebuje zodpovědět. Soudní řízení správní není pokračováním správního řízení. Úloha správního soudu je tak primárně přezkumná, v zásadě se nejedná o soud nalézací, byť je správní soud samozřejmě oprávněn v přiměřeném rozsahu doplnit dokazování provedené správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.).*

Vázanost nového projednání věci právním názorem soudu nezbavila správní orgány povinnosti dostatečně odůvodnit skutečnost, že nebyly bezpodmínečně naplněny všechny definiční znaky veřejně přístupné účelové komunikace, a to za absence prvního definičního znaku a prokázání souhlasu právního předchůdce dotčených účastníků řízení (pí. Štorkové a pí. Daňkové) s obecným užíváním pozemku parc.č. 964 v k.ú. Chaloupky.

K bodu 64.: S odkazem na výše uvedené skutečnosti posuzoval soud dotčený stav, a to zřejmě s cílem zpochybnit míru správními orgány provedeného dokazování ve věci charakteru účelové komunikace na pozemku parc.č. 964, v rozsahu, který nespadá do působnosti silničních správních úřadů; ty pouze uvedly související skutečnosti, jež mají osvědčovat soukromoprávní charakter užívání dotčeného pozemku. Z hlediska souhlasu či nesouhlasu vlastníka pozemku parc.č. 964 je rozhodný stav jeho užívání dle historických vlastnických a majetkových poměrů, a cesta vzniklá tzv. odněpaměti musí odpovídat těmto předpokladům včetně posouzení, nakolik bylo možno považovat oplocený hospodářský dvůr v celém jeho rozsahu za dopravní cestu, jako institut definovaný v § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Soud účelově či z neznalosti spisové dokumentace pominul rozhodné skutečnosti soukromoprávní povahy, jež nebyly z důvodů na straně Odvolatele samotného v řádných procesních lhůtách právně napadeny a jež nelze pominout (viz léta 2004 až 2007). Dle judikatury platí, že pokud lze

v deklaratorním řízení rozhodnout na základě soukromoprávní úpravy, má být postupováno podle této úpravy.

K bodu 66.: K argumentaci soudu, jež se týká závaznou právní úpravou definované veřejné dopravní infrastruktury, přímo definované v § 2 odst. 1 písm. m) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů, je zapotřebí uvést, že Obec Chaloupky je ze zákona přímým účastníkem řízení (viz § 44b zákona o pozemních komunikacích), který se vyjadřuje ke každému řízení ve věci veřejně přístupné účelové komunikace na jejím území. Převod pozemku parc.č. 964 do vlastnictví fyzických osob, manželů Daňkových, byl v r. 2004 zcela zákonným a důvodně vylučoval využití pozemku jako pozemní komunikace dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích (pozn.: převod obecně užívané nemovitosti vylučoval rovněž zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, v příslušném znění). Soud dovozuje nad rámec své zákonné působnosti skutečnosti, jež měly či mohly být pí. Štorkovou či jejím advokátem v zákonných lhůtách uplatněny a naprosto pomíjí zástupnost dotčeného postupu Odvolatele ve veřejnoprávním řízení.

K bodu 67.: Zde uvedená argumentace soudu postrádá odůvodnění týkající se základního předpokladu, tj. naplnění judikaturou požadovaných všech definičních znaků veřejně přístupné účelové komunikace, které byl povinen v rámci deklaratorního řízení o určení právního vztahu ve věci charakteru účelové komunikace doložit Odvolatel. Soud bez odkazu na skutečnosti uvedené v rozhodnutí prvoinstančního a Odvolacího orgánu, doložené spisovou dokumentací, obecně konstatoval, že správní orgány jasným a přezkoumatelným způsobem neuvedly, k jakým skutkovým zjištěním ve vazbě na provedené důkazy dospěly. Odvolací orgán je legitimován uvést, že již z prvotních zjištění správních orgánů byl shledán účelově uplatněný a důkazně nedoložený nárok Odvolatele za nedůvodný, zakládající bez dalšího postup dle § 51 odst. 3 správního řádu.

K bodu 68.: Rozhodnou pro případné podání kasační stížnosti je důvodnost tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (viz výhrady uvedené k posouzení věci dotčeným Krajským soudem).

K bodu 69.: Odvolací orgán uvádí k poměrně obsáhlému vyjádření soudu, který přihlíží k soukromoprávním aspektům nezbytné cesty (viz stanovisko Nejvyššího soudu ČR ze dne 20.10.2016, sp.zn.: 22 Cdo 1499/2015), že znak nezbytné komunikační potřeby ve veřejnoprávním řízení je nutno posuzovat s ohledem na stanovisko Nejvyššího správního soudu dle rozsudku ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 As 32/2012 – 42). Komunikační nezbytnost je posuzována v rámci proporcionality mezi veřejným zájmem v podobě využití cesty na soukromém pozemku

a omezením v neprospěch vlastníků dotčeného pozemku. To znamená, že existuje-li jiný alternativní a vhodný způsob, jak sledovaného cíle dosáhnout a přitom neomezit vlastnické právo, je třeba dát přednost tomuto jinému způsobu. Zde odkazuje Odvolací orgán na možnost dopravního spojení nemovitostí Odvolatele s řádně evidovanými a existujícími pozemními komunikacemi, které jsou součástí veřejné dopravní infrastruktury v Obci Chaloupky.

Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06, dovodil další, pátou podmínku, která musí být splněna pro vznik (existenci) účelové komunikace. Veřejně přístupná účelová komunikace nevznikne v případě, kdy bude komunikační spojení zajištěno soukromoprávním institutem.

Vypořádání námitek Odvolatele ze dne 20.11.2020, ev. pod č.j.: MUHO/23643/2020:

Ad čl. II.: V řízení o určení právního vztahu dle § 142 správního řádu rozhoduje silniční správní úřad o charakteru účelové komunikace dle § 7 zákona o pozemních komunikacích. V deklaratorním rozhodnutí má správní orgán rozhodnout o tom, zda určitý vztah vznikl a kdy se tak stalo a zda takový právní vztah trvá, nebo již zanikl, a pokud zanikl, kdy se tak stalo. Z vyjádření Odvolatele, činěného zastupujícím advokátem, je zřejmý nesoulad jeho postupu se závaznou veřejnoprávní úpravou a soudní judikaturou, týkající se omezení vlastnického práva dle čl. 11 odst. 4 Listiny obecným užíváním dle § 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, a jeho zřejmá neznalost soukromoprávní úpravy, uvedené v obecných ustanoveních občanského zákoníku o věcných břemenech/pozemkových služebnostech. Jak již Odvolací orgán na jiném místě odůvodnění tohoto rozsudku uvedl, dle rozsudku Nejvyššího správního soudu, sp.zn.: 9 As 330/2016 (č. 3712/2018 Sb. NSS), nemůže řízení o určení právního vztahu sloužit jako procesní nástroj pro zpětný přezkum určité právní skutečnosti.

Ad čl. III.: K námitce Odvolatele, který v r. 2008 v zastoupení svého advokáta uplatnil svůj fakticky soukromoprávní nárok cestou veřejnoprávního řízení, aniž tento nárok důkazně odůvodnil za podmínek již uvedených v nálezu Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06, je zapotřebí uvést, že v následných správních řízeních (pozn.: tato byla opakovaně projednávána a vydaná rozhodnutí se nestala pravomocnými) opíral advokát nárok Odvolatele zejména o snahu protizákonným způsobem revokovat usnesení zastupitelstva Obce Chaloupky z r. 2004 k převodu pozemkové parcely č. 964 z Obce na manžele Daňkovy. Jinak obecně platí, že pro postup a důkazní projednání věci je rozhodné posouzení skutkového a právního stavu **v době vydání rozhodnutí**. Jedná se o zásadu, která **implicitně vyplývá ze správního řádu a je explicitně vyjádřena v § 75 s.ř.s.**, a byla opakovaně potvrzena judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozhodnutí *1 As 24/2011 - 79, [NSS 1416/2011]: Pro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání*

rozhodnutí, nikoliv v době zahájení řízení (srov. § 96 odst. 2, § 90 odst. 4 nebo § 82 odst. 4 správního řádu z roku 2004).

Ad IV.: Značně zjednodušený výklad zákonných ustanovení Odvolatelem nelze mít s odkazem na judikurní stanoviska Nejvyššího správního soudu, jak jsou uvedena Odvolacím orgánem v odůvodnění tohoto rozhodnutí, za akceptovatelný. Podané odvolání je nutno posuzovat v kontextu právních pochybení, a to týkajících se hmotněprávní i procesní úpravy, jichž se Odvolatel zastoupený advokátem v rámci projednání správního řízení dopouštěl.

Institut veřejně přístupné účelové komunikace dle § 7 odst. zákona o pozemních komunikacích I je nutno pojímat jako dopravní cestu dle § 2 odst. 1 zákona, určenou k obecnému užívání za podmínek uvedených v § 19 odst. 1. Nezbytná komunikační potřeba, jako definiční znak veřejně přístupné účelové komunikace, se vztahuje k obecnému užívání v kontextu všech judikurně dovozených znaků.

Ad V.: Podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.02.2017, č.j.: 22 Cdo 2576/2016, je řízení o právu nezbytné cesty řízením, ve kterém z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky (§ 153 odst. 2 o. s. ř.), soud rozhodne o úplatě za zřízení cesty i bez návrhu, a případným návrhem účastníků není vázán; musí se s ním však v odůvodnění rozhodnutí vypořádat.

V odvolání uvedené vyjádření Odvolatele nerespektuje závazné soukromoprávní vztahy, původně založené ve vztahu k dotčeným nemovitostem ve vlastnictví pí. Hany Štorkové/Odvolatele a pí. Olgy Daňkové, jako nemovitostem právních nástupců jediného zůstavitele. Co se týče nabytí soukromé pozemkové parcely č. 964 v k.ú. Chaloupky manželi Daňkovými, nebyl silniční správní úřad jakkoli oprávněn tuto soukromoprávní skutečnost v rámci své zákonné působnosti přezkoumávat. Pro posouzení dopravního spojení nemovitostí ve vlastnictví Odvolatele s obecně užívanými pozemními komunikacemi na pozemkových parcelách č. 970 či 971/1 platí výše uvedené stanovisko Nejvyššího soudu ČR. Pokud Odvolatel nečinil ve vztahu k převodu pozemkové parcely č. 964 jakékoliv kroky na svoji obranu, pak lze oprávněně namítnout pominutí obecné zásady *vigilantibus iura scripta sunt* (zákony jsou psány pro bdělé, tj. pro ty, kteří dbají o svá práva), jež měla a má být právnímu zástupci Odvolatele dostatečně známa. Jak Odvolací orgán na str. 4 odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, nemůže řízení o určení právního vztahu sloužit jako procesní nástroj pro zpětný přezkum určité právní skutečnosti (viz Odvolatelem od počátku vedených správních řízení požadovaná revokace usnesení zastupitelstva obce Chaloupky z r. 2004 ve věci převodu pozemkové parcely č. 964 v k.ú. Chaloupky).

Námítka Odvolatele týkající se jeho potřeby na řádné dopravní spojení jeho nemovitostí s veřejnými cestami, je s odkazem na závaznou právní úpravu a stanoviska Nejvyššího soudu ČR k nezbytným cestám (viz § 1029 až 1036 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve

znění pozdějších předpisů) námitkou soukromoprávní, stejně jako uplatnění práva Odvolatele provádět údržbu a opravy některých částí domu č.p. 37 je zřejmé z díkce § 1021 občanského zákoníku.

Ad čl. VI.: Odvolací orgán posuzuje odvolací námitky Odvolatele s odkazem na jeho vyjádření ze dne 4.10.2020 ve věci označené jako „Vyjádření po prostudování spisu (věc Hany Štorkové)“, ke sp.zn.: S-MUHO/2415/2020 TAD, č.j.: MUHO/20047/2020, v následujícím.

K čl. I.: K využívání garáže a přístupové cesty k ní potvrzuje Odvolatel svým vyjádřením pouze skutečnosti soukromoprávní povahy, jež nejsou a nemohou být rozhodnými v deklaratorním řízení o určení právního vztahu z hlediska omezení vlastnického práva dle čl. 11 odst. 4 Listiny. Ze všech svědeckých výpovědí, jak jsou uvedeny Odvolatelem v jeho vyjádření, je naprosto zřejmé, že p. Rybář, jako předchozí vlastník domu č.p. 37 a všech nemovitostí, jež byly předmětem pozůstalosti, užíval stavbu ve své soukromoprávní dispozici. S odkazem na dikci § 2 odst. 2 správního řádu a vymezení výkonu státní správy dle zákona o pozemních komunikacích není v působnosti silničního správního úřadu posuzovat, zda hospodářská stavba či její část splňovala ve smyslu předchozí právní úpravy technické požadavky na stavby garáží a zda splňuje ve smyslu závazné právní úpravy (viz § 47 odst. 1 vyhl.č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů) požadované normové hodnoty. Svědkové vypověděli, že v budově měl původní vlastník zaparkovaná auta, která sám provozoval; neosvědčili jakoukoliv skutečnost týkající se konkrétně vymezené části oploceného dvorku na pozemku parc.č. 964, určené se souhlasem původního vlastníka k obecnému užívání. Z díkce/jazykového výkladu § 12 odst. 6 zákona o pozemních komunikacích přitom vyplývá, že by se muselo jednat o provozně vymezenou část účelové komunikace určené ke stání motorových vozidel, tedy k užívání spojenému se stanovením místní úpravy provozu dle § 77 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Dle judikatury je nezbytné rozlišovat mezi tvrzením účastníka řízení o skutečnostech významných pro rozhodnutí (tzv. skutkovými tvrzeními) a výpovědí svědka, který vypovídá ze zřejmých osobních důvodů a vazeb k Odvolateli o skutkově shodných skutečnostech. Skutkové tvrzení sděluje účastník řízení správnímu orgánu sám, popřípadě správní orgán, pokud má pochybnost o sdělených skutečnostech, vyzve k doplnění skutkových tvrzení účastníka. Je-li skutkové tvrzení účastníka ve shodě s tvrzeními dalších účastníků (pozn.: manželů Daňkových a Obce Chaloupky) a správní orgán sám nemá o správnosti tvrzené skutečnosti pochybnosti, není podle okolností případu vyloučeno, aby správní orgán použil jako podklad rozhodnutí již samotné tvrzení konkrétního účastníka řízení. V případech, kdy v řízení vystupují účastníci

s protichůdnými, tj. rozpornými zájmy, popř. skutečnostmi rozpornými s jinými provedenými důkazy (viz soukromoprávní charakter pozemku parc.č. 964, jehož vymezení z hlediska obecného užívání nebylo Odvolatelem ani svědky prokázáno, alternativní možnost dopravního napojení nemovitostí Odvolatele na existující obecně užívané pozemní komunikace), musí správní orgán provádět dokazování dle § 3 správního řádu a následně provedené důkazy vyhodnotit ve vzájemných souvislostech, tj. zjistit skutkový stav prostý důvodných pochybností.

Ad čl. II.: S odkazem na vypořádání námitek Odvolatele uvedených k čl. I. výše a účelový a s tím obstrukční postup Odvolatele nelze mít ani jeho návrh na odborné vyhodnocení výpisů z příslušného katastrálního úřadu za jakkoli akceptovatelný. Žádný správní orgán není oprávněn rozhodovat o obsahu a rozsahu majetkových práv či dovozovat tyto skutečnosti ve smyslu svého správního uvážení, byť činěného na základě tzv. odborného posouzení (viz § 9 odst. 2 občanského zákoníku). Dle § 980 odst. 1 občanského zákoníku platí, že nikoho neomlouvá neznalost ve veřejném seznamu/příslušném katastru nemovitostí zapsaného práva k věci. Pokud není takto zapsaný stav v souladu se stavem právním, může se osoba, jejíž věcné právo je dotčeno, domáhat u soudu odstranění jí namítaného nesouladu. Námitka Odvolatele tady evidentně směřuje k postupu, který je dle rozsudku Nejvyššího správního soudu, sp.zn.: 9 As 330/2016 (č. 3712/2018 Sb. NSS), považován za činěný v rozporu se závaznou právní úpravou. Účastník řízení se nemůže v řízení o určení právního vztahu domáhat zpětného přezkumu určité právní skutečnosti.

Ad čl. III.: Jak bylo uvedeno výše, není v působnosti silničního správního úřadu přezkoumávat skutečnosti soukromoprávní povahy, jak navrhuje Odvolatel zastupovaný advokátem. Návrh advokáta na přezkum níže uvedených a Obcí Chaloupky dokladových majetkoprávních skutečností, jež nebyly Odvolatelem v zákonné lhůtě právně napadeny, a to tzv. posouzením ze strany majetkoprávního úřadu (pozn.: Odvolací orgán má neznalost zákonem upravené samostatné a přenesené působnosti konkrétních orgánů Obce a Kraje, za neslučitelnou s výkonem advokáta), je činěn v hrubém rozporu se závaznou právní úpravou.

Odvolací orgán odkazuje ve věci Odvolatelem činěných námitek na jemu známé a ve správním řízení důkazně dokladované skutečnosti (viz spisová dokumentace), v následujícím:

- Dne 5.5.2004 schválilo zastupitelstvo Chaloupky usnesením č. 10 prodej pozemku parc.č. 964 v k.ú. Chaloupky, jež nebyl považován za obecně užívaný, neboť by tato skutečnost by vylučovala převod nemovitosti manželům Daňkovým. Záměr prodeje dotčené nemovitosti byl v souladu s § 39 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve

znění účinném do 31.12.2005, vyvěšen v době od 19.4. do 5.5.2004 na úřední desce Obecního úřadu. Záměr prodeje nebyl žádnou z dotčených osob či jiných případných zájemců o koupi napaden či zákonem upraveným způsobem námitkován.

- Kupní smlouva mezi obcí Chaloupky, jako prodávajícím, a manželi Daňkovými, jako nabyvateli, sepsaná advokátem, JUDr. Slavíkem, se sídlem AK Slavíkova 75, 268 01 Hořovice, byla podepsána smluvními stranami dne 25.5.2004 s tím, že vklad práva k nemovitosti byl proveden příslušným katastrálním úřadem pod č. V-2440/2004-202 dne 20.7.2004 s právními účinky vkladu dne 27.5.2004. V zákonné lhůtě nebyl převod nemovitosti, která nebyla obecně užívanou a tedy nezbytnou z hlediska hospodaření obce a jí spravovaného veřejného zájmu, nikým právně napaden.

Výše uvedené skutečnosti, uvedené v přípisu advokáta Odvolatele ze dne 4.10.2020, zn.: 85/2020-810-ODS/3, jež byl zaslán Ministerstvu dopravy, nekorespondují s řádně důkazně odůvodněným vyjádřením Obce Chaloupky, jak bylo uvedeno na jiném místě odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Z vyjádření Obce Chaloupky (na listu č. 20 a 21 spisové dokumentace prvoinstančního orgánu), jako přímého účastníka řízení dle § 44b zákona o pozemních komunikacích, k odvolání podanému Odvolatelem, jsou zřejmé relevantní výhrady k nezákonným postupům Odvolatele včetně stanoviska Obce k posuzování charakteru účelové komunikace dle § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích.

Z vyjádření (na listu č. 23) účastníků řízení: Olga Daňková, nar. 23.10.1961, a Josef Daněk, nar. 6.06.1957, oba bytem Neřežín č.p. 16, 267 62 Komárov, oba prav.zast. Mgr. Renatou Wachtlovou, advokátkou, se sídlem Hořovice, Pražská 346, PSČ 268 08, jsou zřejmé skutečnosti nepřisvědčující návrhu Odvolatele a podporující soukromoprávní charakter užívání pozemku parc.č. 964 v k.ú. Chaloupky.

Závěr Odvolacího orgánu k posouzení skutkového stavu dle prvoinstančního rozhodnutí

Právní vztah, který byl předmětem vedeného deklaratorního řízení, byl v daném případě odvislým od vyřešení řady nedostatečně žadatelem/Odvolatelem obecně namítaných a v rozporu se závaznou právní úpravou uváděných skutečností, které byly prvoinstančním orgánem opakovaně projednány a jsou v dostatečné míře uvedeny ve spisové dokumentaci, byť nebyly dostatečně odůvodněny v jeho rozhodnutí. Přes řadu obstrukčních návrhů a podnětů Odvolatele, který se snažil od počátku ovlivňovat průběh správního řízení, nebyly Odvolacím orgánem shledány skutkové závěry prvoinstančního orgánu jako činěné v rozporu se závaznými

judikovanými stanovisky správních soudů.

Odvolací orgán neshledal za řádně Odvolatelem prokázaný žádný z definičních znaků, jak jsou uvedeny Odvolacím orgánem na str. 4 a 5 v odůvodnění tohoto rozhodnutí. **Žadatel/Odvolatel neprokázal, že se na pozemku parc.č. 964 v k.ú. Chaloupky nachází:**

- v konkrétní šíři a délce dopravní cesta určená k užití vozidly a chodci ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích,
- cesta sloužící ke spojení dalších nemovitostí, než jen nemovitostí Odvolatele, pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi,
- obecně užívaná cesta, a to užívaná se souhlasem vlastníka,
- cesta tvořící nutnou komunikační potřebu představující nezbytnou spojnicí pro vlastníky konkrétních nemovitostí (viz alternativní pozemní komunikace).

V nálezu sp.zn. III. ÚS 2942/10 dospěl Ústavní soud k závěru, že obecný soud/správní orgán v rámci ústavně konformní interpretace § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích na základě důkazního řízení musí mít za prokázané, že vlastník poskytl výslovně anebo konkludentně souhlas s veřejným užíváním účelové komunikace, a dále musí mít za prokázanou podmínku potřebnosti. Právě s odkazem na precedenční sílu konkrétních nálezů Ústavního soudu Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že při zkoumání existence veřejně přístupné účelové komunikace ve smyslu § 7 zákona o pozemních komunikacích je nezbytné posoudit nutnost komunikační potřeby i v případě, že byl dán souhlas vlastníka, resp. jeho právních předchůdců, s obecným užíváním cesty.

Z pohledu veřejnoprávního řízení je vždy zapotřebí zkoumat podmínku nezbytné komunikační potřeby spolu s obecným užíváním dopravní cesty dle § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích neomezeným okruhem uživatelů, tj. za podmínky obecného užívání. Pokud je v řízení veřejnoprávním prosazován požadavek jednoho vlastníka nemovitosti, jehož zájmy nejsou shodné se zájmy veřejnými, bylo zapotřebí všechny okolnosti důkazně odůvodnit, jak je uvedeno v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Z důvodů uvedených v odůvodnění tohoto rozhodnutí rozhodl odvolací orgán způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Bc. Jaroslav Malý, MPA

vedoucí oddělení dopravně správních agend

Toto rozhodnutí se vyvěšuje v souladu s úpravou dle § 25 odst. 2 správního řádu na úřední desce Krajského úřadu Středočeského kraje, úřední desce Městského úřadu Hořovice a Obecního úřadu Chaloupky. Patnáctým dnem po vyvěšení se považuje písemnost za doručenou.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí oznámení.
Vývěsní lhůta začíná den následující po dni vyvěšení. Sejmutí vyhlášky je možno následující pracovní den po posledním (patnáctém) dni vývěsní lhůty.

Písemnost se zveřejňuje též způsobem umožňujícím dálkový přístup

Obdrží datovou schránkou:

- Obec Chaloupky
- Městský úřad Hořovice, cestou DSIS města
- JUDr. Lubomír Müller, advokát
- Mgr. Renata Wachtlová, advokátka